

Sygn. akt III Kow.1541/15pr

POSTANOWIENIE

Dnia 14.01.2016r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant starszy sekretarz sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Słupsku – Jacka Koryckiego oraz Z-cy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. - P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego D. S. (1) s. K.** o udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności oraz po wysłuchaniu Prokuratora, który wnosił o nie uwzględnienie wniosku

na podstawie art.153§2 kkw

postanowił:

1. odmówić **skazanemu D. S. (1) s. K.** udzielenia przerwy w odbywaniu kar: roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 02.06.2014r., sygn. akt IJK 219/14; 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 06.12.2011r., sygn. akt IJK 647/11; roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S.z dnia 16.12.2014r., sygn. akt XIVK 110/14; roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 13.01.2015r., sygn. akt IJK 283/14; 2 dni kary aresztu orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego wL.z dnia 28.11.2013r., sygn. akt IIW 2901/13; 4 dni kary aresztu orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego wL.z dnia 13.05.2014r., sygn. akt IIW 578/14;
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. N. G. kwotę 221,40 zł brutto (dwieście dwadzieścia jeden złotych 40/100) za obronę z urzędu;
3. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Skazany D. S. (1) złożył do Sądu wnioski o udzielenie przerwy w odbywaniu kary, ze względu na trudną sytuację rodzinną. Na wolności chciałby pomóc finansowo rodzinie i wykonać remont mieszkania.

Wniosek nie jest zasadny.

Z załączonego do akt niniejszej sprawy wywiadu środowiskowego z dnia 19.11.2015r. wynika, że sytuacja materialna rodziny skazanego jest stabilna i nie wymaga pomocy z jego strony. Żona skazanego D. S. (2) mieszka w L. przy ulicy (...). Na utrzymaniu posiada dwoje małoletnich dzieci. Wraz z dziećmi zajmuje dom swoich rodziców I. i S. O., którzy wyjechali na stałe do Norwegii. Ma do swojej dyspozycji piętro domu. Lokal, który zajmuje rodzina skazanego jest urządzony standardowo i wyposażony w niezbędny sprzęt gospodarstwa domowego. Nie wymaga remontu. Panujące tam warunki socjalno-bytowe umożliwiają żonie i dzieciom prawidłowe funkcjonowanie. Należy stwierdzić, że rodzina skazanego ma zapewnione odpowiednie warunki mieszkaniowe, a więc osobista pomoc skazanego w tym zakresie nie jest potrzebna.

Ponadto, D. S. (2) posiada własne środki finansowe. Objęta jest pomocą (...). Ma przyznane świadczenie w postaci zasiłku rodzinnego na dwoje dzieci w wysokości 154 złotych, zasiłku celowego i okresowego. Dodatkowo, na starsze dziecko nieregularnie pobiera alimenty w wysokości 450 złotych które przekazuje ojciec dziecka.

Żona skazanego podejmuje pracę dorywczą na telefon w sklepie (...) przy ulicy (...) w L.. Z informacji jej ciotki pani D. K. wynika, że żona skazanego wkrótce ma otrzymać stałą pracę w tym sklepie. Zatem, nie budzi żadnych wątpliwości fakt, że D. S. (2) w miarę swoich możliwości radzi sobie w codziennych sprawach, związanych zarówno z opieką nad dziećmi jak i prowadzeniem gospodarstwa domowego, a środki finansowe jakie uzyskuje pozwalają jej dość normalnie funkcjonować, w tym zaspokajać niezbędne potrzeby materialno-bytowe. Istotnym w sprawie jest to, że żona skazanego może w każdej chwili liczyć na pomoc ze strony najbliższej rodziny, min. ciotki S. K.. Uznać zatem należy, że udzielenie skazanemu przerwy w karze celem pomocy finansowej żonie nie jest celowe.

Za niezasadne należy również uznać przerwanie wobec skazanego wykonywania kary pozbawienia wolności celem uczestniczenia skazanego w chrzcinach dziecka. Z ustaleń kuratora wynika, że chrzciny małoletniego syna skazanego odbyły się w dniu 8 listopada 2015r.

Fakt, że skazany ma ograniczoną możliwość udzielenia pomocy swoim najbliższym w ich sprawach życiowych z uwagi na pozbawienie go wolności, stanowi normalną konsekwencję odbywania kary i nie uzasadnia sama w sobie udzielenia przerwy w karze w celu np. bieżącej opieki nad najbliższymi, czy uzyskania środków finansowych (vide: post. SA (...) z dnia 15.06.2011r. w sprawie II AKzw 540/11). Popołniając przestępstwa skazany musiał się liczyć z tym, że zostanie w osadzony w zakładzie karnym celem odbycia orzeczonej kary, a to może negatywnie wpłynąć na sytuację jego bliskich. Musiał mieć świadomość konsekwencji swojego postępowania.

Zważyć również w tym miejscu należy, iż przerwa w odbywaniu kary pozbawienia wolności ma charakter celowy, a rozważając zasadność jej udzielenia Sąd powinien mieć na uwadze fakt, czy skazany wykorzysta przerwę zgodnie z jej przeznaczeniem (vide: post. SA w L. z dnia 27.05.2009r. w sprawie II AKzw 446/09).

Jak wynika z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w S., skazany odbywa karę pozbawienia wolności za szereg czynów skierowanych przeciwko mieniu, tj. z art.278§1kk, art.279§1kk, których się dopuścił w warunkach powrotności do przestępstwa z art.64§1kk i art.64§2kk. To oznacza, że skazany jest sprawcą wyjątkowo zdemoralizowanym, przejawiającym utrwalone skłonności do naruszania zasad porządku prawnego. Nie można pominąć również faktu, że skazany w przeszłości 3-krotnie korzystał z warunkowego przedterminowego zwolnienia. Zatem zastosowane wobec niego środki probacyjne nie przyniosły oczekiwanego rezultatu i nie powstrzymały go od ponownego wejścia w konflikt z prawem.

W tej sytuacji, zdaniem Sądu brak jest podstaw do przyjęcia, że skazany podczas pobytu na wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie dopuści się kolejnego przestępstwa, a udzieloną mu przerwę w odbywaniu kary wykorzysta zgodnie z przeznaczeniem zwłaszcza, jeśli uwzględni się fakt, że skazany w czasie pobytu w izolacji penitencjarnej deklaruje udział w podkulturze przestępczej, czym narusza zakaz wynikający z treści art.116a pkt 1 kkw.

Biorąc powyższe pod uwagę stwierdzić należy, że nie zostały spełnione przesłanki określone w art.153§2kkw, które uzasadniałyby udzielenie skazanemu przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Z tego też względu, uznając wniosek skazanego o udzielenie przerwy w karze za niezasadny, należało postanowić jak wyżej.

O kosztach obrony z urzędu orzeczono zgodnie z przepisem art. 29§1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz.124) oraz § 2 pkt 1,2 i 3, § 15 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. (z późn. zm. Dz. U . z 2015r. poz. 616).

O kosztach postępowania przed Sądem orzeczono na podstawie przepisu art. 626§1 kpk w zw. z art. 624§1 kpk w zw. z art. 1§2kkw.